

avant...!

Figueres 1 juny 1932 - n.º 19

periòdic d'esquerra

redacció: rambia

ja fa un any

El dia 3 del mes que som ja farà un any que *avant...!* va sortir a la palestra per primera vegada.

Aquesta data de plena satisfacció nostra ens plau aprofitar-la i fer-ne motiu per afirmar una altra volta els nostres objectius.

No ens és permès presentar un resum de realitzacions, perquè les nostres escasses forces no les han fet possible malgrat la bona intenció, tenint de fer avinent que si bé en els darrers temps d'aquesta anyada el nostre periòdic s'ha enfortit notablement, en els principis la seva feblesa l'obligà al silenci durant una llarga temporada.

Però si que ens plau fer avinent que malgrat el temps transcorregut d'ençà que voluntàriament adoptarem la nostra posició indisciplinada, ni un sol moment ens n'havem penedit, ans el contrari, tenim la certesa d'haver influenciat en l'esperit de molts ciutadans, especialment dels encarregats del govern municipal que, si en certs moments no han obrat com a bons demòcrates i republicans, almenys s'han vist obligats a dissimular els seus mancaments amb els mitjans que han pogut.

De nou ratifiquem la nostra posició, com a catalans i republicans estem disposats a defensar aquests idearis fins a l'extrem màxim i si estem a la franca oposició, comportant-nos noblement i amb decisió, és perquè entenem que per governar en règim democràtic, convé seguir una conducta austera que permeti admetre, amb dignitat i serenitat, totes les crítiques i censures i a l'ensem ésser fidel defensor de la democràcia integral en la qual hi considerem inclosos tots els homes siguin o no, alliberats moralment i material.

En aquest cap d'any ens congratulem de no haver aiès com corresponia l'obra constructiva d'aquesta etapa nova de la nostra història, puix aquesta és l'aspiració més elevada que ens anima, però les runes que cal fer per foragitar tots els antics vicis i corruptes i l'edifici moral que precisa destruir per deixar el camp net, ens han barrat el pas i ens usurpen gairebé totes les nostres activitats. Per això, també, agraïm aquest termini que espontàniament se'ns presenta, perquè mercès a ell revisarem tot el realitzat per articular-ne el programa a desenroillar en l'esdevenidor.

Joiosos per l'enteresa demostrada per tots els *amics d'avant...!* que amb la seva col·laboració ens han alenat constantment per seguir endavant, ens cal lamentar, però, l'absència de l'ajut dels nostres simpatitzants que coaccionats amb persistència no s'atreveixen a prestar-lo, quan precisament ens permeteria eixamplar la nostra acció vers altres activitats que arrodonarien la nostra obra.

Finalment afirmem que, malgrat tot, aquestes planes sinceres d'*avant...!* seguiran defensant sempre els neguits del poble i sempre estaran amatents a servir la lliure exposició del pensament, sigui qui sigui que vulgui emetre'l.

J. V. CAMPS.

full quinzenal

l'estatut

Amb el discurs del cap de Govern es dona per acabada la discussió de la totalitat de l'Estatut de Catalunya. Don Manuel Azaña, home comprensiu, ha fixat concretament la posició del Govern.

No volem discutir l'abast polític d'aquest discurs. Ha quedat obert novament el camí de la concòrdia.

Els parlamentaris catalans han fet manifestacions tan categòriques que podrien fer rodar el cap del poble, si no portessin tretze mesos i escaig de nou règim.

Comença la discussió de l'articulat de l'Estatut, i tenim plena confiança que tot acabarà bé. Encara llegirem nous atacs dels savis espanyols, i haurem d'empassar-nos altres bells parlaments, però a fi d'aquest mes o a mitjans de l'altre, es tornaran a preparar els platets i el bombo per a anar a l'estació a esperar els defensors de les llibertats catalanes que vindran de Madrid amb un Estatut que no pesarà tant com el que hi portaren.

S'organitzaran manifestacions cíviques, festes llampants, hissant ben alt el drap tricolor junt amb la bandera barrada, procurant atuir el poble amb coloraines i focs de bengala.

Però passats pocs dies entrarem en un període decisiu pel nostre país.

Començarà la propaganda electoral per formar el Parlament català, i serà allavors que, els que glatim per una Catalunya d'horitzó ben ample amb caire marcadament social, haurem de prendre part en la palestra.

Seria de fatals conseqüències que en aquests moments es tornés a fer revivre l'apoliticisme.

No dubteu que tornarem veure de braçet els homes d'Esquerra Republicana, amb els socialistes, radicals, radicals-socialistes, Acció Catalana i podria ésser que també pactessin amb la Lliga.

Davant d'aquest conglomerat polític cal oposar-hi el front únic revolucionari.

El proletariat català, deixant de banda petites diferències ideològiques ha de fer causa comuna. Aquest dinamisme, ben endegat, esfondrarà l'aparell burgès.

Per les reivindicacions de la classe sotmesa convé actuar conjuntament.

MARIUS SUIRAM.